

უბუკი მრგობრივ ბრუნვად გრძელ

~~174~~ 174 173

საქართველოს სახელმწიფო
ფონდი 287 1 173

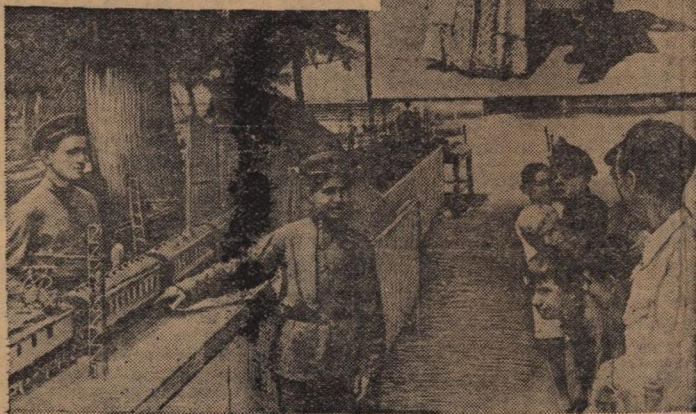
საქართველოს სახელმწიფო
ფონდი 287 1 173

საქართველოს სახელმწიფო
ფონდი

დასაქმების განყოფილება 13
16.01.2025

23.

ხალხმრავალ დარბაზში ამაყად გაიხსნა კომკავშირული მარში (მუხიკა ოთარ თაქთაქიშვილი. ს.ა). საკუთარ ლექსს „ქართული მიწავ“ გატაცებით, ოსტატურად კითხულობს მოსწავლე გივი ბარამიძე. კარგი იყო სცანური შაირები. თბილისის მე-5 და მე-14 სახელოსნო ხან.

სპრანკოვსკი ზევით — ბათუმის პირველი სახელოსნო სასწავლებლის მოსწავლე გივი ბარამიძე, მერი ნალბაზაშვილთან ქართული ცეკვის დროს. ქვევით — თბილისის პირველი სახელოსნო სასწავლებლის მოსწავლეთა წამუშევარი: სალიანდაგო ხანის, მატარებლისა და გვირაბის მოდელი.

მეუროგარი წინააღმდეგობა და ჩემპიონის სახელი დაიმსახურეს.

თბილისის ფიზკულტურის პარკის საცურაო აუზის ანკარა წყალი მზის სხივებზე ელვარებდა. ცურვაში შეჯიბრების 100 მონაწილე აუზის ჯებირის გასწვრივ გამწკრივდა. პირველობის გათამაშების ალაში აღმართა და სტარტზე დადგნენ 100 მეტრზე „ბრაზის“ სტილით გაცურვის მონაწილენი. მსაჯმა დროშა დაუშვა—მოცურავეები წყალში გადახტნენ. 80 მეტრი იხე გასცურეს, რომ ლიდერი არ ხანდა. აი, თბილისის მე-5 სახელოსნო სასწავლებლის მოსწავლე თ. ბეილიშვილი გაიჭრა წინ. იგი ენერგიულად მიაპობდა წყალს და მანძილიც პირველმა დაფარა. ასეთივე წარმატება ხვდათ ფროლოვს, გოგონებში კი ლ. ბარამიძეს. ამანათრბენში (4x100) გამარჯვდა თბილისის ნაკრებმა გუნდმა.

შრომითი რეზერვების ხაზრტაკიდა გრძელდება.

შრომითი რეზერვების სასწავლებლებისა და სკოლების თვითმოქმედი მხატვრული კოლექტივების VII რესპუბლიკური დათვალდირება, მოსწავლეთა წამუშევრების გამოფენა და ხაზრტაკიდა მომავალი ახალგაზრდა მუშების ხანტერესო და შინაარსიან ცხოვრებაზე მეტყველებენ. ბევრთ სწავლახა და შრომასთან ერთად ისინი ნაყოფიერად მუშაობენ მხატვრულ კოლექტივებში, სხვადასხვა ხავნობრივსა და ხორტულ წრეში, ფიზკულტურულ ხეციაში. ირ. უგუშაშვა, გ. ვარდოსანიძე.

ბურთი გაიტანეს, ხოლო თავის კარში არც ერთი არ მიუღიათ. ამჟამად თბილისის „სპარტაკს“ 24 შესაძლებელიდან 24 ქულა აქვს.

აუვაბთ სპორტული მოედანი

კომკავშირული ორგანიზაციის საერთო კრებაზე გადაწყვიტეთ საკუთარი ძალებით ავეგო სპორტული მოედანი. გომოცდების დამთავრების შემდეგ კურსების მიხედვით ახალგაზრდები მუშაობას შეუდგნენ. ახლა სასწავლებელს უკვე კარგად მოწყობილი სპორტული მოედანი აქვს. ფიზკულტურულ წრეებს საშუალება მიეცათ ნაყოფიერი მუშაობა გაშალონ. ზაფხულის არდადეგების პერიოდში ისინი ნაატარებენ საწვრთნელ მეცადინეობებს სპორტის სხვადასხვა ხეობაში.

ს. ლევიანოვილი.

სტალინის მ. შავლობის სახელობის პედაგოგიური სასწავლებლის IV კურსის მოსწავლე.

მასუხისმგებელი რედაქტორი შ. გაგოსიძე

გაზეთი „ახალგაზრდა კომუნისტები“ რედაქციის მისამართი: თბილისი, ელბაქიძის დაღმართი 12. ტელეფონები: მასუხისმგებელი რედაქტორის — 8-16-15, განყოფილებების — 8-57-88.

ლ. პ. ბერიას სახელობის პოლიგრაფიული კომბინატი „კომუნისტი“, თბილისი, ლენინის ქ. 14. ტირაჟი 30.030 "შ" 03623

საბავშვო ლიტერატურის აღმავლობისათვის

(ქართულ „პიონერის“ მხატვრულ-ლიტერატურული
პროექტის შესახებ)

საყოველთაოდ ცნობილია, თუ რა უდიდესი მნიშვნელობა აქვს მხატვრულ სიტყვას ბავშვთა კომუნისტური აღზრდის საქმეში. ჩვენი პარტია და მთავრობა მუდამ დიდ მზრუნველობას იჩენენ საბავშვო ლიტერატურისადმი. საქართველოს ნორჩი თაობის აღზრდას ემსახურება აგრეთვე ორი თურნალი „პიონერი“ და „დილა“.

თურნალ „პიონერში“ 1949 წლის 1, 2, 3, 4 ნომრებში გამოქვეყნებულ პროზაულ ნაწარმოებთა შორის განსაკუთრებულ ყურადღებას იმყრობენ: რ. ელანიძის „პიონერის წყარო“ და პ. ჭორჭიას „ოქროს გული“. რ. ელანიძის მოთხრობა ნათელი პედაგოგიური ბრძოლის ბუნების ვარსაბუნსათვის, ისე ღრმად იკითხება მთელი მოთხრობა, თითქოს ერთი ამოსუნთქვით იყოს დაწერილი, ავტორი კარგად ფლობს ენას. მისი ჟრნალის მარადეიანია და სიცოცხლით სავსე.

კარგი საბავშვო მოთხრობაა რ. ჭორჭიას „ოქროს გული“... ბერიას სახელობის კომლერსიონის წევრს — ბებია ძირისხანს წისქვილიდან ხაფხავე მიიქვს სახლში. გზაში ავტომობილი წამოიქცევა, ფანჯრიდან სათვალეებიანი კაცი ხელს დაუქნევს. შეეცოდება საფეხვანი დედაკაცი, გაოცდეს შინ ვინაობას, ჩაისვამს მანქანაში და ადგილზე მიიყვანს. დამშვიდობებისას ბებია ძირისხანი შეხედავს თუ არა მის მადალურ ბლს, დიდრონ თვალებსა და შუკიან სახეს,

მიხვდება, რომ იგი ამ რამდენიმე ხნის წინ ლავრენტი ბერიას გვერდით იჯდა მანქანაში. ამ ამბავს იგი სახლში დაწერილებით მოუყვება თავის შვილიშვილებს. აღტაცებული ბავშვები ერთხმად წამოიძახებენ: „ეჰ, რატომ შენთან ერთად არ ვიყავით“, ბებია!...”

მხატვრული სისადავითა და ჯანსაღი იდეურებით ხასიათდებიან: ნ. ნაკაშიძის — „მასობელა“, გ. შატერაშვილის — „ხაფანგი“, ვლ. თორღუას — „გივის შთაბეჭდილებანი“, კ. გოგიაშვილის — „ოქროს ბაღი“, გ. შატერაშვილის — „მონაწილე ვაჟი“, აგრეთვე ლ. სიგიაშვილის საშუალო სკოლის მოსწავლის — ვენერა გათენივას მოთხრობა „ჩვენი ლამაზა“.

თურნალში მცირე რაოდენობითა წარმოდგენილი რუსული საბავშვო პროზის ნიმუშების თარგმანები, მაგრამ საქმე რაოდენობაში არაა. ხომ შეიძლება ცოტა ითარგმნოს და კარგი. გოცუბაძის იწვევს კ. შორსკოის მოთხრობა „საჩუქარი ფოფახავს“, რომელშიც მოცემულია „ვირთხებისა“ თუ „ვირთხების“ ამბავი(!). ამ მოთხრობას მთარგმნელის გვარი არ აწერია. ეს არცაა საქმე. ასეთი მოთხრობის დაბეჭდვისათვის ბრალი თვით რედაქციას მიუძღვის.

თურნალში სუსტად არის წარმოდგენილი მხატვრული ნარკვევები. მართალია კარგ შთაბეჭდილებას სტოვებენ დ. შამთავას — „გაზაფხული მერხეულში“, ბ. ბეთანელის — „ქაღალდი“, დ. ვარდოსანიძის — „მცენარეთა დი-

ლი დადასახლება“, მაგრამ სრულიადაც ვერ ახერხებენ იმ დიდ ნაღვს, რაც თურნალს ნარკვევების დარგში გააჩნია.

„პიონერის“ ფურცლებზე ბევრი პოეტური ნაწარმოებია დაბეჭდილი. აღსანიშნავია მ. ლებანიძის ლექსები „ზეინკლები“ და „წერილი ლავრენტი ძაგულს-ძე ბერიას“. პირველ ლექსში ავტორი გვაცნობს სახელოსნო ხანწავლებლის მოსწავლეებს — მომავალ ზეინკლებს, რომლებიც ამჟამად თავიანთი მომავალი ხელობით, საკუთარი სამშობლოთი და მისი გმირული წარსულით. მეორე ლექსში გამოთქმულია საქართველოს ნორჩი თაობის უღრმესი სიყვარული და პატივისცემა ჩვენი დროის დიდი სახელმწიფო მოღვაწის ამხანაგ ლავრენტი ბერიასადმი.

უწაუნეს ლირიზმითა გამთბარი დ. გაჩეილიძის „საგორში ერთი ყვავილი“. კარგად არის დაწერილი ნ. ჩაჩავას „ჩვენი მისი“ და ნ. ქობულაშვილის „მერცხლის ხიმღერა“, კარგი მხატვრული გააზრებით ხასიათდება თ. ქედიძის პოემა „ნაქაობარი“. სოციალისტური შრომის ძღვეთაშობის იდეა გატარებული ე. გაბესკირიასა და ვ. გორგენილის პოემებში „პატარა გმირი“ და „მომგადახდელი ქაბუკი“. მხოლოდ პირველ პოემაში შესამჩნევია ერთგვარი ზეინკობა. მაკალითღ, როგორ შეიძლება ბავშვებს ასეთი სტრიქონები მიეწოდოს:

„სკოლიდან მოდის, ჩაისკენ გარბის პატარა და გზიდან ვერ ააცილს ყვავილმა, მაცულმა ვერ მიწიდა“.

საინტერესო თემაზეა ავტორი გ. ლევაძის პოემა „გაბლია კოროლენკო“, მაგრამ პოეტურად იგი მტკბარ სუსტი ნაწარმოებია, თემა ავ-

ტორს ვერ დაუძლევა და ნაწარმოებიც უფრო უფრო გამოვიდა.

რთულია საბავშვო მწერლობაში მუშაობა. საბავშვო მწერლობისთვის დღესავით ნათელი უნდა იყოს ყველა ასაკის ბავშვთა თავისებურებანი, წინააღმდეგ შემთხვევაში იგი კარგავს ორიენტაციას და მისი ნაწარმოებიც უმისამართობის მსხვერპლი ხდება. ასეთ ნაწარმოებად მიგვაჩნია ა. თოფურიას „ლენინი ქოხში“ და ნაწილობრივ ნ. შერვაშიაშვილის „გაზაფხული რაქაში“.

სანიშნავად უნდა ჩაითვალოს აღ. პუშკინისა და ვლ. მაიაკოვსკის საბავშვო პოემების თარგმანები, რომლებიც შესრულებულია ირ. ახაშიძისა და აღ. შენგელიას მიერ.

უდიდესი პასუხისმგებლობა აკისრია თურნალ „პიონერს“. ის ხომ სულიერ ხაზრობას აწვდის ჩვენს ბედნიერ ახალგაზრდობას! მაღალი ესთეტიკური გემოვნება, მკვნიბარე პატრიოტიზმი, დრმა იდეურობა და პრინციპულობა, ნებისყოფის სიმტკიცე, სიყვარულისა და მეგობრობის გრძობა, სწავლისა და შრომისადმი გულისხმი-ერი დამოკიდებულება, — აი, ყველა ის თვისება, რომლებიც ყოველთვის თავს უნდა იყრიდენ ჩვენი საბავშვო თურნალების ფურცლებზე მოთავსებულ ნაწარმოებებში. „პიონერისათვის“ აუცილებელია თემატოკური რეალის გაფართოება. არ ქმარა მარტო ბავშვთა ცხოვრების მხატვრული ასახვა. საბავშვო ლიტერატურაში თამამად უნდა შეიჭრას ჩვენი ქვეყნის მოწინავე ადამიანთა მრავალფეროვანი ცხოვრება. რაც მალე დააღწევს თავს თურნალი „პიონერი“ აღნიშნულ ნაკლოვანებებს, მით უფრო გაძლიერდება მისი როლი ბავშვთა კომუნისტური აღზრდის საქმეში.

1
„პიონერი“ 1949, 28, 30, 31/4
შ. ამისულაშვილი

შ. ამისულაშვილი

სტატი მთავარი ნაწილი გმბენ

177 179 173

სტატი 287 1 173

სტატი 287 1 173

სტატი 287 1 173

16.01.2025 13

23.

საზრობი ლეო ქიაჩელაზე

„თითოეული საბჭოთა მწერლის ცხოვრება-მოდგაწეობის ანალიზს უწინარესად უნდა მივუდგეთ მისი შემოქმედებითი ბიოგრაფიის პოზიციებიდან და საბჭოთა მწერლის პირადი ცხოვრება განვიხილოთ როგორც მისი შემოქმედებითი გზის, შემოქმედებითი განვითარების გამობატულება, საბჭოთა ხალხის ცხოვრებასთან განუყოფელ კავშირში“ — წერს ა.ა.კი. თოფურია თავის წიგნში „ლეო ქიაჩელის ცხოვრება და შემოქმედება“ (თბილისის უნივერსიტეტის გამომცემლობა, 1977) და ავტორი თავის სპექტაკლიან ნაშრომში ამ პრინციპის ერთგული რჩება.

წიგნში საარქივო წყაროების გამოყენებით საინტერესოდ არის აღწერილი გამოჩენილი საბჭოთა მწერლის ლეო ქიაჩელის (ლევონ შენგელიას) ბიოგრაფია, განსაკუთრებით მისი ცხოვრების ის შეუსწავლელი ეპიზოდები, რომლებიც დაკავშირებულია მწერლის ბავშვობასთან, სწავლის პერიოდთან, 1905-1907 წლების რევოლუციის მოწინააღმდეგეობასთან.

რეგოლუციური მოძრაობაში აქტიური მონაწილეობისათვის ლეო ქიაჩელი მეფის ჟანდარმებთან დაპატიმრა. იგი ამხანაგების ჯგუფთან ერთად სიცოცხლის რისკის გაწევით ქუთაისის ციხიდან გაიქცა და მოსკოვში არალეგალურად ცხოვრების შემდეგ საზღვარგარეთ წავიდა ემიგრანტად. შეუწელებელი ინტერესით, გიტყოდით, ნოველები-გნთ იკითხება მწერლის ცხოვრების ამ ეპიზოდებისადმი მიძღვნილი თავები „საბედისწერით შეცდომა“, „ციხის კოშმარები“, „გამოძიება და ბრალდება“, „კონსპირაციის საოცრება“, „გაქცევის დრო და ორგანიზაცია“.

ლეო ქიაჩელმა გრძელი და დრამა-შინაარსიანი ცხოვრების გზა განვლო. მისი ცხოვრება და მოდგაწეობა დაეხმება მეოცე საუკუნის უდიდეს მსოფლიო-ისტორიულ მოვლენებს — 1905-1907 წლების რევოლუციას, პირველ მსოფლიო ომს, ოქტომბრის დიდ სოციალისტურ რევოლუციას, საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებას, სოციალიზმის მშენებლობის მღელვარე

რე დღეებს, დიდ სამამულო ომს. და ყოველივე ეს დიდებულად აისახა მის რომანებში „ტარიელ გოლუა“, „სისხლი“, „გვადი ბიგვა“, „მთის ჯაცი“, ნოველებში „პაკი აძბა“, „თავადის ქალი მიაი“, „და-ძმა“, „მამა და შვილი“, „წინამორბედი“, „მოქცევა“ და სხვ.

როგორც ა. თოფურია წერს, ლ. ქიაჩელის შემოქმედებითი მუშაობისათვის დამახასიათებელი იყო სიღინჯე და სიძუნწე, რაც მის საერთო მწერლურ ნაყოფიერებასაც დაეტყო. ამის შესახებ თვით მწერალს უთქვამს: „წერით მე ძალიან ცოტას ვწერ, ეს იმიტომ, რომ თვითონ წერის პროცესს დიდხანს ვუნდები. მაგალითად, „პაკი აძბას“ — ამ პატარა მოთხრობას მთელი ერთი წლის განმავლობაში ვწერდი. ასეთი ჩვეულება მაქვს: სანამ ყოველმხრივ სრულყოფილად არ მივიჩნევ იმას, რაც უკვე დაწერილი, მანამდე წინ არ მივდივარ. დავწერ ერთ გვერდს, ისევე გადავწერ, ისევე ვასწორებ, შემდეგ ისევე გადავწერ იმავეს და ასე და ამგვარად ხშირად ერთსა და იმავე გვერდს ათჯერ ვაკეთებ. ამიტომ ვწერ ასე ნელა და ენერჯიაც მეტი მეხარება“.

და ამიტომაც არის რომ მისი ნაწარმოებების ენა უალრესად სადა და ემოციურია, თხრობა ბუნებრივი, თავისუფალი, დამაჯერებელი და მიმზიდველია, ფრაზები — ზედმიწევნით სწორად შერჩეული და განლაგებული.

ა.ა.კი თოფურიას დიდი და შრომატევადი სამუშაო შეუსრულებია — იგი ცოდნითა და სიყვარულით წარმოგვიდგენს ჩართული საბჭოთა პროზის ერთ-ერთი ფუძემდებლის შესანიშნავ ლიტერატურულ მემკვიდრეობას, მის საინტერესო და ბოლოქარ ცხოვრებასთან მჭიდრო კავშირში.

სტუდენტმა ფილოლოგებმა, პედაგოგმა ლიტერატორებმა, საერთოდ, ჩართული საბჭოთა ლიტერატურისა და, კერძოდ, მისი ერთ-ერთი დიდი წარმომადგენლის ლ. ქიაჩელის შემოქმედებით დაინტერესებულმა მკითხველებმა შესანიშნავი წიგნი მიიღეს.

ლ. ანანიავილი

თვის ორი კვირა

საცნობარო- ბიბლიოგრაფიული განყოფილება

განყოფილებაში წიგნები აღი-
რიცხება მათი სახიგნალო ეგზემ-
პლარების მიღებისდა მიხედვით.
როგორც წესი, სახიგნალო ეგზემ-
პლარების გამოვლის მერე მზად-
დება წიგნის მთელი ტირაჟი სა-
ვაკრო ქაეღახათვის გადასაცემად.
ამ გამოქვეყნებული ცნობების
მიხედვით შეარჩიეთ თქვენთვის
საქირო წიგნი და თვალუური ადუ-
ვნეთ წიგნის ბაზარზე მათს გა-
მოსვლას.

ფილოსოფია, ფილოსოფიური მეცნიერებანი

ბალანჩივაძე რ. — აღამიანის ფილოსოფიუ-
რი კონცეფცია ქართულ მხატვრულ ლიტე-
რატურაში. რედაქტორი ვ. ფარქოსაძე. „მეცნი-
ერება“, 1977. 73 გვ. 1 500 ეგზ. 50 კაპ.
კარტოზია ბ. — ნარკვევები ქართული სო-
ციოლოგიური აზრის ისტორიიდან (XX ს.
10-30-იანი წლები). უნივერსიტეტის გამ-ბა,
1977. 90 გვ. 1 000 ეგზ. 44 კაპ.
ცინცაძე გ. — მეცნიერული შემეცნების
მეთოდოლოგიის ზოგიერთი საკითხი. რედაქ-
ტორი ი. შველიძე, მხატვარი გ. დავითაია.
„საბჭოთა საქართველო“, 1977. 113 გვ. 1 000

საბჭოთა სამართლის საფ-
ძღვანელო სტუდენტებისად-
მის, ნ. წერეთლის და ა. ფა-
ციით, თბილისის უნივერ-
სიტეტი, 1977. 522 გვ. 3 000 ეგზ. 1
საქართველოს სსრ სისს-
კოლექსი. ცილილებებით
1977 წლის 1 იანვრისამდე.
ბანაძე, მხატვარი გ. გიორგი-
საქართველო“, 1977. 371
გვ. 20 კაპ.

დამოკრპ

აიციძე ა. — საქართვე-
ლოების თანამედროვე მ-
რი მ. გიგუშვიძე. „მეცნიერ-
ება“, 1977. 1 200 ეგზ. 80 კაპ.

ბეჭდვა, მრეწ

აბურჯანიძე რ. — წარ-
ბის ამოღების გზები
ბორცის მრეწველობაში.
ვაძე. „მეცნიერება“, 1977.
კაპ.

თბილის-რუსთავის სამრე-
დაქტორები: გ. გველესი-
„მეცნიერება“, 1977. 392
გვ. 95 კაპ.

იშჩენკო ი. — საკლავო
სამუშაოთა ტექნოლოგია.
ბროფესორულ-ტექნიკური
გის. თარგმანი ბ. მათიაშვი-
მ. ძნელაძე. „განათლება“,
1977. 76 კაპ.

მახალდიანი ვ. — შიგაწ-
რია. სახელმძღვანელო პო-
ტიტუტის სტუდენტებისა-
დ. გრძელიძე. „განათლება“,
1977. 2 000 ეგზ. 94 კაპ.

სოფლის მეურ

ხმალაძე ი. — დეკორატი-
რედაქტორი ი. ფირცხალავ-
გითაია. „საბჭოთა საქ-
ართველო“, 1977. 145 გვ. 2 000 ეგზ. 30 კაპ.

ბრანსკორ

კუჭუხიძე ა. — სატრანს-
პორტაციის დაავადების
ციების კურსი. რედაქტო-
რები ი. შველიძე, მხატვარი
„მეცნიერება“, 1977. 85 გვ.

ჯანმრთელობის სამედიცინო მეც